

732

USTAWA

z dnia 1 sierpnia 1997 r.

o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431, z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419, z 1993 r. Nr 40, poz. 184, z 1996 r. Nr 127, poz. 593 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4¹:

a) w ust. 3 w zdaniu drugim skreśla się wyrazy „ust. 1”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zasady wynagradzania członków gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych określa rada gminy.”;

2) art. 11¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 11¹. 1. W celu pozyskania dodatkowych środków na finansowanie zadań określonych w art. 4¹ ust. 1 gminy pobierają opłatę za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, o których mowa w art. 18.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera się corocznie w wysokości odpowiadającej urzędowej cenie detalicznej:

1) 5 litrów spirytusu luksusowego za każdy rok objęty zezwoleniem na sprzedaż napojów zawierających do 4,5% alkoholu oraz piwa,

2) 5 litrów spirytusu luksusowego za każdy rok objęty zezwoleniem na sprzedaż napojów zawierających powyżej 4,5% do 18% alkoholu (z wyjątkiem piwa),

3) 20 litrów spirytusu luksusowego za każdy rok objęty zezwoleniem na sprzedaż napojów zawierających powyżej 18% alkoholu.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 2, podwyższa się:

1) o 50% w przypadku punktów sprzedaży, których wartość sprzedaży wyrobów alkoholowych w roku poprzednim przekroczyła równowartość 10 000 ECU, ustaloną przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia 31 grudnia tego roku,

2) o 100% w przypadku punktów sprzedaży, których wartość sprzedaży wyrobów alkoholowych w roku poprzednim przekroczyła równowartość 30 000 ECU, ustaloną przy zastosowaniu kursu kupna walut obcych ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia 31 grudnia tego roku.

4. Opłata, o której mowa w ust. 1, wnoszona jest do kasy gminy w każdym kolejnym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem, w terminie do dnia 31 stycznia danego roku, wraz z pisemnym oświadczeniem o wartości sprzedaży napojów alkoholowych w roku poprzednim.

5. W roku nabycia lub utraty ważności zezwolenia opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w wysokości proporcjonalnej do okresu ważności zezwolenia, z tym że pierwsza opłata wnoszona jest przed wydaniem zezwolenia.”;

3) w art. 18 w ust. 8 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) niedokonania opłaty przewidzianej w art. 11¹ do 31 stycznia każdego roku kalendarzowego objętego zezwoleniem.”;

4) art. 18¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 18¹. 1. Na sprzedaż napojów alkoholowych podmiotom gospodarczym posiadającym zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych oraz jednostkom Ochotniczych Straży Pożarnych mogą być wydawane jednorazowe zezwolenia, do których nie stosuje się przepisów art. 18 ust. 2 i ust. 5—8.

2. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, wydawane są na okres do 2 dni.

3. Opłata za jednorazowe zezwolenia, o których mowa w ust. 1, wnoszona jest do kasy gminy przed wydaniem zezwolenia w wysokości odpowiadającej 1/12 rocznej opłaty za poszczególne rodzaje zezwoleń, o których mowa w art. 11¹ ust. 2 i art. 18 ust. 1a.”;

5) po art. 18¹ dodaje się art. 18² w brzmieniu:

„Art. 18². Dochody z opłat za wydane na podstawie art. 18 lub art. 18¹ zezwolenia oraz dochody z opłat określonych w art. 11¹ mogą być wykorzystywane jedynie na realizację gminnych programów profi-

laktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.”

Art. 2. 1. Obowiązek wnoszenia opłat przewidzianych w art. 11¹ ustawy wymienionej w art. 1 dotyczy również podmiotów posiadających zezwolenia wydane na podstawie art. 18 tej ustawy przed dniem 29 grudnia 1996 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, wnoszą opłatę za rok 1997 pomniejszoną o wysokość opłaty skarbowej pobranej przy wydaniu zezwolenia.

3. Podmioty, które nie dokonały opłaty, o której mowa w ust. 2, obowiązane są wnieść ją w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Niedokonanie opłaty za rok 1997 w terminie określonym w ust. 3 powoduje wygaśnięcie zezwolenia.

5. Podmiotom, o których mowa w ust. 1, które dokonały opłaty za korzystanie z zezwoleń w 1997 r. w wysokości wyższej niż określona w ust. 2, zalicza się powstałą stąd różnicę na poczet opłaty za korzystanie z zezwolenia w 1998 r., chyba że zainteresowany podmiot wystąpi o jej zwrot.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 1 pkt 3 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*